

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА

Курган А.В.

Науковий керівник – Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Соціально-економічний розвиток суспільства являє собою єдиний безперервний потік історичних подій, закономірності протікання яких обумовлюються ходом трансформації виробничих сил, спадкоємністю та послідовністю зміни виробничих відносин. З діалектичної точки зору, соціально-економічний розвиток являє собою закономірний процес перетворення засобів виробництва необхідних людині життєвих благ, що походять один з одного та водночас суттєво відрізняються за змістом, а також мають власні індивідуальні рівні зростання. Способи виробництва є складними утвореннями (надвеликими системами), структурні елементи яких представляють собою величезні сукупності різнорідних науково-технологічних, економічних, виробничих, культурних, політичних факторів і відносин [1, с.52].

Рушійною силою соціально-економічного розвитку є безупинне розширення духовних і матеріальних потреб та вимог людини. Результати суспільного розвитку зрештою відбиваються у зростанні добробуту, ступеня особистої свободи, міри самореалізації особистих прагнень кожного члена суспільства.

В ринкових умовах головним джерелом задоволення постійно зростаючого кола людських запитів та вимог є виробнича діяльність суб'єктів господарювання.

Провідна роль інновацій в процесі соціально-економічного розвитку підприємства, величезне різноманіття джерел, напрямків і факторів інноваційної діяльності обумовили виникнення численних поглядів та думок щодо економічної сутності інновацій, а також закономірностей протікання інноваційних процесів. С цієї точки зору можна виділити чотири основні концептуальні підходи до вирішення цього наукового питання: науково-технічний; ринковий; підприємницький; інтелектуальний.

Інноваційний розвиток підприємства являє собою безперервний процес створення, свідомого пошуку, відбору та впровадження низки нововведень (інновацій) в сферах технології, економіки або організації виробництва і реалізації продукції, що ґрунтуються на використанні новітніх досягнень науково-технічного прогресу та здатні призвести до якісного підвищення ефективності господарської діяльності підприємства, покращення ринкових позицій або збільшення суспільного ефекту. Специфічний зміст інновації на підприємстві становить забезпечення (сприяння здійсненню) якісних змін його діяльності.

Переваги суспільного підходу до вивчення закономірностей інноваційного розвитку полягають насамперед у комплексному характері дослідження інновацій, що прагне до охоплення усіх факторів інноваційного процесу (хоча таке прагнення в деяких випадках призводить до ускладнення або навіть неможливості формалізації багатьох аспектів цього процесу).

Вивчення економічної природи та складу факторів інноваційного розвитку дозволяє прийти до висновку про те, що характерна особливість цього процесу полягає насамперед у наявності чітко виражених циклічних закономірностей здійснення процесів виникнення, відбору, прийняття, впровадження та всілякого поширення інновацій [2, с.110].

Різноманіття концептуальних підходів щодо визначення закономірностей змін економічних циклів в ринкових умовах обумовило наявність великої кількості думок щодо складу та взаємозв'язку факторів інноваційного розвитку.

Інноваційна діяльність стає безперервним процесом формування гнучкого і сприйнятливих до будь-яких змін внутрішнього середовища підприємства, забезпечення якісно нового рівня організації господарської діяльності. Неодмінною умовою вирішення зазначеного завдання є всебічне, повне та збалансоване планування інноваційного процесу відповідно до сучасних вимог забезпечення структурно-інноваційних трансформацій вітчизняної економіки.

1. Бузько І. Р. Стратегічне управління інвестиціями та інноваційна діяльність підприємства / І. Р. Бузько, О. В. Варганова, Г. О. Голубенко. — Л.: Вид-во Схід-укр. нац. ун-ту ім. В. Даля, 2012. — 176 с.

2. Шипуліна Ю.С. Розвиток теоретико-методологічних засад переходу підприємств на інноваційний шлях розвитку / Ю.С. Шипуліна, С.М. Ілляшенко // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2011. — Т. I, № 4. — С. 103-112.

КОНТРОЛІНГ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Мірошніченко Р.В.

Науковий керівник –Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Однією з причин виникнення кризової ситуації на багатьох українських підприємствах є низький рівень менеджменту. Істотним фактором, який зумовлює ухвалення неправильних управлінських рішень, є відсутність на вітчизняних підприємствах ефективної системи контролінга.

Контролінг можна визначити як систему перевірки того, наскільки успішно підприємство просувається до своєї мети. У випадку відхилень від мети приймаються коригуючі дії [1].